

fulde jeg i min Opfattelse og Betragtning maade have fulgt det, som Mange, der have havt en meget stærk Tro have troet, saa havde jeg og mine Venner bidraget overmaade Lidet til at fremme Udviklingen og skaffe Landet hen til den gunstige Stilling, det forholdsvis nu har. Havde vi levet i Troen, som ikke kom fra dem, der kunde bringe os Aabenbaringen, saa havde vi været paa et overmaade slet Gebeet. Dert ligger Feilen hos de Herrer, der troe, at de ikke ere Herrer af Aabenbaringen, de have Troen uden Aabenbaring; bring os Aabenbaringen, saa kunne vi følge deres Veie.

Lindberg: Den høitærede Taler, der nu satte sig, holder sig bestandigt til Bestemmelsen af 22de December 1850, men den er naturligvis uden Betydning, efterat vi have faaet den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar 1852, thi den skal jo være det Grundlag, hvorefter hele Monarchiet skal ordnes, og naar vi altsaa nu skulle tale om Nogetsomhelst, der skal stee, for at Monarchiet kan komme i Orden, saa mener jeg, at vi nødvendigt maae forlange, at vi see en Grundlov for dette Monarchie. Dersom den, naar den bliver fremlagt, ikke stemmer med den danske Statsforfatning, med vor Grundlov, saa holder jeg mig fuldkommen overbevist om — det er min fulde og faste Tro, og det er ogsaa støttet paa en Aabenbaring, thi hvad der er steet for vore Dine, er aabenbart —, at Hans Majestæt vil staae ved sit Ord, at det skal stee, uden at vor Grundlov skal blive rokket. Men, naar vi gaae ind paa, hvad der nu foreligger, saa bortgive vi en saadan Tro, en saadan Tillid, en saadan Forvisning og en saadan Fortrøstning, som vi kunne have, naar vi holde fast ved det, vi staae paa. Derfor siger jeg, lad kun Toldgrændsen blive ved Eideren, indtil Hs. Majestæts Ministerium indfriser det Ord, det allerede har givet den 28de Januar 1852; det har jaget og jaget efter at faae store og vigtige Forandringer gjennemførte, men vi have ikke steet den allermindste Bestræbelse hos det efterat komme til at fremlægge for den danske Rigsdag den Forfatning, som vi nødvendigt maae see, for vi kunne troe paa den.

Finanzministeren: Der er Ingen,

der har større Andeel i, at den danske Rigsdag ikke er fredeen videre frem med at faae Oplysning om Forfatningsanliggendet, end netop den ærede Rigsdagsmand og de med ham i politisk Henseende Sympathiserende, der nu i ni Maanedes have forhalet to vigtige Sager, som Regjeringen først har villet see afgjorte.

Lindberg: Jeg skal for det Første ikke have nogen Styld for, at have forhindret, at denne Lov om Toldgrændsens Flytning ikke gik igjennem, da den blev forhandlet i det først opløste Folkething; det skal jeg meget have mig frabedt, at blive beskylt for, jeg kan have nok, at være alligevel. Det maae de 50 forstandige og dygtige Rigsdagsmand, som de dog maae erkendes for at være, der stemte, som de gjorde, forsvare. Jeg skal fuldkommen forsvare den Stilling, jeg har indtaget i den danske Rigsdag; jeg har ikke lagt Ministeriet den allermindste Hindring i veien, men jeg har bestandig staaet paa, at Grundloven skal følges. Den vil jeg ikke have overtraadt, og det staaer jeg paa endnu; om jeg end skal staae her alene som den eneste Mand paa Rigsdagen, saa hverken vil, kan eller tør jeg give min Stemme til Noget, der ikke fuldkomment lader sig forene med den Grundlov, vi have faaet i Fred og med venlig Overenskomst mellem Konge og Folk. Jeg vil ikke gjøre det af Hensyn til hvad der kan behage en eller anden Potentat udenfor. (Røe: Det ville vi Andre heller ikke!). Ja, saa stemme De med mig, saa kunne vi jo godt komme ud af det. Jeg mener dog, at vi maae blive enige om, at vi ikke ville af med vor Grundlov, og ere vi enige om det, saa maae vi sige, at vi først maae have denne Fællesforfatning; vi maae see, om den kan forenes med Grundloven, thi det gaaer virkelig ikke an, at vi først gaae hen og flytte Toldgrændsen, og gjøre alle disse Indretninger, der skulle være en Følge af Fællesforfatningen, thi da kan man siden sige: nu skulle I tage den, som den bliver Eder forelagt, thi nu kunne vi ikke gjøre det om. Dersom vi, saaledes som jeg har lagt Bøgt paa, gaae ind paa nærværende Lov, endog blot paa Toldsaatsernes Forandring, saa kunne vi aldeles ikke gjøre noget Videre i denne Sag, saa ere